

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 14Co/215/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6218200179
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Snopčoková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2020:6218200179.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Anny Snopčokovej a členiek senátu JUDr. Márie Podhorovej a JUDr. Evy Dzuríkovej, v právnej veci žalobcu: Intrum Slovakia s. r. o., IČO: 35 831 154, Mýtna 48, 811 07 Bratislava, zast.: JUDr. Ján Šoltés, advokát, Mýtna 48, P. O. BOX 205, 810 00 Bratislava, proti žalovanému: R.. K. F., nar. XX. XX. XXXX, Š. M. XXX/XXX, XXX XX U. V., zast. Advokátska kancelária JUDr. Jozef Veselý, Veľký Krtíš, ul. Mierová 1, o zaplatenie 174,51 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Veľký Krtíš č. k. 11Csp/10/2018 - 85 zo dňa 02. 10. 2018 v spojení s opravným uznesením č. k. 11Csp/10/2018 - 103 zo dňa 15. 11. 2018 a opravným uznesením č. k. 11Csp/10/2018 - 135 zo dňa 16. 10. 2019, takto

rozhodol:

I. Rozsudok Okresného súdu Veľký Krtíš č. k. 11Csp/10/2018 - 85 zo dňa 02. 10. 2018 v spojení s opravným uznesením č. k. 11Csp/10/2018 - 103 zo dňa 15. 11. 2018 a opravným uznesením č. k. 11Csp/10/2018 - 135 zo dňa 16. 10. 2019 **p o t v r d z u j e .**

II. Žalovaný je **p o v i n n ý** zaplatiť žalobcovi trovy odvolacieho konania v rozsahu 100 % v lehote 3 dní od nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktorým rozhodne o výške náhrady trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie odvolaním napadnutým rozsudkom uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi istinu 174,51 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 120,79 Eur počnúc od 22. 12. 2015 až do zaplatenia, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 18,97 Eur počnúc od 22. 01. 2016 až do zaplatenia, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 32,34 Eur počnúc od 23. 02. 2016 až do zaplatenia, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 2,41 Eur počnúc od 22. 03. 2016 až do zaplatenia, a to všetko v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku (výrok I.). O trovách konania rozhodol tak, že žalobca má nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu (výrok II.). Súd prvej inštancie na základe vykonaných dôkazov mal preukázané, že právny predchodca žalobcu, spoločnosť O2 Slovakia, s. r. o., uzatvoril dňa 24. 04. 2015 so žalovaným Zmluvu o poskytovaní verejných služieb v zmysle zák. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách v znení neskorších predpisov (ďalej len „zmluva“). Žalovaný podľa zmluvy bol registrovaný pod referenčným číslom zákazníka č. 80208663. Predmetom zmluvy bolo sprístupnenie žalovanému verejnej elektronickej komunikačnej služby prostredníctvom verejnej telefónnej siete spoločnosti O2 Slovakia, s. r. o. Poskytovateľ služby (spoločnosť O2 Slovakia, a. s., za rok) sa zaviazal vykonať aktiváciu sim karty (č.: XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX) do 30 dní od podpisu zmluvy s dohodnutým účastníckym číslom +XXXXXXXXXXXX a poskytovať žalovanému dohodnuté služby prostredníctvom zvoleného programu služieb: O2 Fér s platbou na faktúru, počnúc od aktivácie dňom 24. 04. 2015 počas účtovacieho obdobia, t. j. od prvého až do posledného mesiaca roka. Zmluvné strany sa dohodli na odplate za poskytnuté služby. Cena služieb bola stanovená v súlade s platným cenníkom,

ktorú sa žalovaný zaviazal uhradiť vo výške a v lehote splatnosti podľa vystavených faktúr po konci zúčtovacieho obdobia (článok 3 Zmluvy). Právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému zmluvne dohodnuté služby a vyúčtoval cenu služieb. Vystavil žalovanému faktúru č. 1113916995 na sumu 120,79 Eur za zúčtovacie obdobie od 01. 11. 2015 do 30. 11. 2015 s dátumom splatnosti do 21. 12. 2015, faktúru č. 1116879995 na sumu 24,97 EUR za zúčtovacie obdobie od 01. 12. 2015 do 31. 12. 2015 s dátumom splatnosti do 21. 01. 2016, faktúrou č. 1119047154 na sumu 48,34 Eur za zúčtovacie obdobie od 01. 01. 2016 do 31. 01. 2016 s dátumom splatnosti 22. 02. 2016, faktúrou č. 1122039797 za zúčtovacie obdobie od 01. 02. 2016 do 29. 02. 2016 s dátumom splatnosti do 21. 03. 2016. Cena, ktorú si žalobca nárokoval vo výške 174,51 Eur pozostávala z odplaty za dohodnutý účastnícky program služieb, za poplatky za extra balíčky a služby t. j. hlasové služby (volania), nehlasové služby (SMS, MMS, dáta), služby mobilnej zábavy, platby za služby cez mobil. Žalobca si nenárokoval poplatky za upomienky a poplatky za obmedzenie a odpojenie poskytovaných služieb. Žalovaný dohodnutú cenu právneho predchodcovi žalobcu v lehote splatnosti neuhradil. Zmluvou o postúpení pohľadávok č. 3515 zo dňa 28. 11. 2016 spoločnosť O2 Slovakia, s. r. o., postúpila na žalobcu pohľadávky označené v prílohe č. 1 Zmluvy, ktorá tvorí jej neoddeliteľnú súčasť. Podľa výpisu z Obchodného registra žalobcu vyplýva, že počnúc od 17. 02. 2018 došlo k zmene obchodného mena žalobcu na Intrum Slovakia s.r.o. Z prílohy č. 1 zmluvy o postúpení vyplýva špecifikácia pohľadávky v rozsahu podľa vyššie označených faktúr. Spoločnosť O2 Slovakia, s. r. o., ako postupca oznámila žalovanému postúpenie pohľadávky, oznámením zo dňa 19. 12. 2016 s tým, že pohľadávka prešla na jej právneho nástupcu (postupníka). Právny predchodca žalobcu zároveň upozornil žalovaného na možnosť uhradiť dlh novému veriteľovi (postupníkovi) na jeho bankový účet do 26. 12. 2016. Oznámenie o postúpení pohľadávky bolo postupcom podané na poštovú prepravu dňa 19. 12. 2016 Slovenskej pošte, a. s. a zásielke adresovanej žalovanému bolo pridelené číslo RH 128212847SK. Zásielka bola odoslaná na adresu žalovaného: U. M. XXX/XXX, XXX XX U. V.. Vec právne posúdil podľa § 524 ods. 1, 2, § 526 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), podľa § 44 ods. 1 zákona č. 351/2011 Z. z. a § 588 OZ. Mal za preukázané, že žaloba žalobcu je v celom rozsahu opodstatnená. Súd sa zaoberal námietkami žalovaného vo vzťahu k správne označeniu žalobcu a jeho vecnej legitímácie a konštatoval, že z výpisu z obchodného registra vyplýva, že ku dňu doručenia žaloby žalobca bol označený názvom „Intrum Justitia Slovakia s. r. o.“, so sídlom Mýtna 48, Bratislava - Mestská časť Staré Mesto 811 07, IČO: 35 831 154. V priebehu súdneho konania s účinkami počnúc od 17. 02. 2018 došlo k zmene názvu žalobcu na „Intrum Slovakia s. r. o.“, pričom však súd konštatoval, že sa jedná o totožný subjekt, ktorý po zmene názvu zostal naďalej nositeľom subjektívneho práva vyplývajúceho zo zmluvy o poskytovaní verejných služieb, postúpeného na žalobcu dňa 28. 11. 2016, tým, že zmena obchodného mena, resp. názvu žalobcu nemala vplyv na identifikáciu žalobcu a jeho právnu subjektivitu, pretože nenastala žiadna právna skutočnosť, ktorá by spôsobila prechod práv, o ktorých sa koná vo vzťahu k žalobcovi. Vo vzťahu k žalovaným namietanému nedostatku aktívnej legitímácie žalobcu súd mal za preukázané, že žalobca uniesol dôkazné bremeno vo vzťahu k aktívnej vecnej legitímácii, keď preukázal, že pohľadávka spoločnosti O2 Slovakia, s. r. o., bola na žalobcu postúpená zmluvou o postúpení, pričom žalobca tiež predložil oznámenie postupcu (spoločnosti O2 Slovakia, s. r. o.) o postúpení pohľadávky, ktoré realizoval listom zo dňa 19. 12. 2016 a zaslal ho žalovanému, pričom bolo toto oznámenie odovzdané na poštovú prepravu dňa 19. 12. 2016 Slovenskej pošte a zásielke bolo pridelené konkrétne číslo. Súd konštatoval, že žalovaný poprel, že by sa oznámenie dostalo do jeho dispozičnej sféry a že by bol predmetnú zásielku prevzal, pričom zároveň súd konštatoval, že žalobca nepredložil v konaní pred súdom doklad, že skutočne došlo k doručeniu zásielky na adresu žalovaného alebo k vráteniu nedoručenej zásielky z adresy žalovaného. Žalobca však preukázal svoju vecnú legitímáciu Zmluvou o postúpení pohľadávky č. 3515 zo dňa 28. 11. 2016 a listinou - špecifikácia pohľadávky, ktorá tvorí prílohou zmluvy o postúpení. Súd mal z týchto listinných dokladov za preukázané, že predmetom postúpenia bola pohľadávka pozostávajúca z faktúr uplatňovaných v predmetnom spore, ktorá bola dostatočne identifikovaná v špecifikácii (príloha č. 1 zmluvy o postúpení), uvedením čísla faktúry, dlžnej sumy, splatnosti faktúry, začiatkom a koncom zúčtovacieho obdobia. Zmluva o postúpení a špecifikácia pohľadávky boli prílohou vyjadrenia žalobcu zo dňa 13. 03. 2018, pričom súd po začatí konania listiny spolu so žalobou doručil žalovanému, čím postúpenie pohľadávky bolo riadne v súdnom konaní žalobcom preukázané a tým bola preukázaná aj jeho vecná legitímácia. Súd prvej inštancie k námietke, resp. tvrdeniu žalovaného, vo vzťahu ku konaniu 12Csp/96/2017 uviedol, že súdny spor, ktorý sa viedol na Okresnom súde Veľký Krtíš v konaní pod sp. zn. 12Csp 96/2017, bol bez skutkovej a právnej väzby na predmetný spor. Súd v konaní sp. zn. 12Csp 96/2017 žalobu zamietol, nakoľko nemal preukázanú vecnú legitímáciu žalobcu (Intrum Justitia Slovakia s. r. o.) z dôvodu postúpenia žalovanej pohľadávky vo výške 210,02 Eur na spoločnosť Intrum Justitia Dept Finance AG, IČO:CHE - 100.023.266, so sídlom vo Švajčiarsku pred začatím súdneho konania.

Nebolo preukázané tvrdenie žalovaného, že všetky pohľadávky žalobcu boli postúpené globálne na ďalšiu obchodnú spoločnosť so sídlom v Holandsku. Listinou - Výzva na zaplatenie pohľadávky zo dňa 05. 01. 2017 (na č. I. 73 súdneho spisu OS Veľký Krtíš 12Csp 96/2017) bolo preukázané, že predmetom postúpenia bola pohľadávka žalobcu vo výške 210,02 Eur, evidencia žalovaného ako zákazníka spoločnosti O2 Slovakia, s. r. o., v zmluvnom vzťahu zo Zmluvy o poskytovaní verejných služieb 29. 09. 2015 pritom bola s odlišným referenčným číslom ako pri právnom vzťahu založenom Zmluvou o poskytovaní verejných služieb zo dňa 24. 04. 2015, ktorého sa týka predmetný spor. Uvedená okolnosť tiež nepodporuje záver o hromadnom postúpení všetkých pohľadávok žalobcu. K námietke premlčania vznesenej žalovaným v priebehu súdneho konania súd uviedol, že premlčanie nároku sa posudzuje podľa všeobecnej premlčacej doby podľa § 100 OZ, ktorá je 3-ročná. S poukazom na to, že žalobca si nárokoval nezaplatenú odplatu za poskytnuté služby za fakturačné obdobie od 01. 11. 2015 do 29. 02. 2016 a žaloba bola na súd doručená dňa 24. 01. 2018, súd posúdil námietku žalovaného ako nedôvodnú. Poukázal na to, že žalobca si nárokoval nezaplatenú odplatu za poskytnuté služby za fakturačné obdobie od 01. 11. 2015 do 29. 02. 2016 v celkovej výške 174,51 Eur (odplata za dohodnutý účastnícky program služieb, poplatky za extra balíčky a služby, hlasové služby (volania), nehlasové služby (SMS, MMS, dáta), služby mobilnej zábavy, platby za služby cez mobil a 20 % DPH), ktoré žalovaný v lehote splatnosti neuhradil. Naopak žalobca si nenárokoval poplatky za upomienky a poplatky za obmedzenie a odpojenie od poskytovaných služieb. Z obsahu listín bolo preukázané a vyplýva, že žalovanému boli poskytnuté elektronické komunikačné služby formou zvoleného účastníckeho programu služieb O2 Fér s platbou na faktúru vo vzťahu k SIM karte č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX a účastníckemu číslu +XXXXXXXXXXXX s dátumom aktivácie služieb 24. 04. 2015. Rozsah poskytnutých služieb vyplýva z vystavených faktúr. Žalobný nárok súd posudzoval podľa § 44 a nasl. zák. č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách v spojení s ust. § 588 OZ ako nárok plynúci zo zmluvy o pripojení. Uvedená zmluva má povahu spotrebiteľskej kúpnej zmluvy. Súd preto zisťoval, či v zmluve obsiahnuté dojednania nespôsobujú nerovnováhu vo vzájomných právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Žalobca žalobný nárok riadne vyčíslil v súlade s cenou služieb, ktorá bola dohodnutá, cenníkom a všeobecnými podmienkami, ktoré sa žalovaný zaviazal dodržiavať a zaplatiť v dohodnutej výške a lehote splatnosti podľa vystavených faktúr ku koncu zúčtovacieho obdobia. Plnenie zo zmluvy má podmienenú povahu a bolo preukázané, že žalobca si zmluvnú povinnosť splnil riadne a včas. Z hľadiska dôkaznej teórie bolo povinnosťou žalovaného, aby preukázal, že splnil svoje zmluvné povinnosti a zaplatil cenu poskytnutých služieb. Splnenie tejto povinnosti žalovaný žiadnym spôsobom nepreukázal. Nepredložil žiadny dôkaz, ktorým by preukázal splnenie zmluvného záväzku riadne a včas, ani tvrdenia žalobcu v tomto rozsahu účinne nepoprel. Súd preto žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi žalovanú sumu v plnom rozsahu vo výške 174,51 Eur. Uvedená čiastka zodpovedá dohodnutej cene poskytnutých elektronických komunikačných služieb. Zároveň súd žalovanému uložil povinnosť zaplatiť z prisúdenej sumy príslušenstvo pozostávajúce zo zákonného úroku z omeškania od dňa nasledujúceho po splatnosti vystavených faktúr. Vo vzťahu k uplatneným úrokom z omeškania mal súd preukázané pri aplikácii ustanovenia § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., že žalobca si správne nárokoval úrok z omeškania z jednotlivých súm, keď výška úrokov z omeškania ku dňu omeškania žalovaného s plnením dlhu bola o 5 %-uálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Súd o trovách konania rozhodol tak, že s prihliadnutím na úspech žalobcu v konaní rozhodol, že žalobca má nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

2. V zákonom stanovenej lehote proti rozsudku súdu prvej inštancie podal odvolanie žalovaný. V podanom odvolaní uviedol, že rozsudok súdu prvej inštancie považuje za zmätočný, nejasný, neurčitý a majúci také závažné vady, ktoré spôsobujú nesprávne rozhodnutie vo veci. Konkrétne poukázal na to, že žalobca v uvedenom písomnom vyhotovení rozsudku nie je presne identifikovateľný, nakoľko za jeho obchodným menom nie je uvedené IČO. Súd na prvej strane písomne vyhotoveného rozsudku neuviedol spisovú značku, IČS a ECLI. Má za to, že z tohto hľadiska je rozsudok nevykonateľný a nie je preskúmateľný. Ďalej namietal, že žalobou nárok uplatnila spoločnosť s obchodným menom Intrum Justitia Slovakia s. r. o. a súd v rozhodnutí nárok prisúdil spoločnosti s obchodným menom Intrum Slovakia s. r. o. napriek tomu, že k zmene obchodného mena žalobcu došlo v priebehu konania, ale k upraveniu žaloby po zmene obchodného mena nedošlo a ani súd sa počas konania s touto zmenou vôbec nevysporiadal napriek tomu, že to bolo právnym zástupcom žalovaného na pojednávaní namietané. Uvedenie, že ide o spoločnosti s tým istým identifikačným číslom, neobstojí. Súd je viazaný petitom, súd nemôže prekročiť návrhy účastníkov a prisúdiť viac ako sa domáhajú. Je nepochybné, že zásada viazanosti súdu petitom bude vyžadovať i to, aby súd neprisúdil iné plnenie, ako ktorého sa

žalobca domáha alebo inému, než kto to žiada. Namietal, že súd na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, ktoré spôsobili nesprávne právne posúdenie, v konaní namietal, že žalobca nepreukázal zákonným spôsobom svoju aktívnu vecnú legitimitáciu, pričom má za to, že postupca nesplnil zákonnú povinnosť oznámiť postúpenie pohľadávky tak, aby oznámenie o postúpení pohľadávky sa dostalo do dispozičnej sféry žalovaného. Podací hárok je dokladom len o odoslaní nejakej zásielky jeho osobe, nie je však dôkazom o tom, že obsahom zásielky bolo práve predmetné oznámenie a takisto nie je možné spoľahlivo takýmto spôsobom preukázať doručenie oznámenia o postúpení pohľadávky žalovanému. Takýmto dôkazom o doručení oznámenia o postúpení pohľadávky by mohlo byť iba osobné doručovanie proti podpisu alebo doručenie formou doporučenej zásielky s doručenkou, z ktorej by bolo zrejmé, že obsahom tejto zásielky bolo práve predmetné oznámenie o postúpení pohľadávky. Žalobca ako postupník žalovanému nepreukázal uzatvorenie zmluvy o postúpení pohľadávky a nestalo sa to ani pri podaní žaloby na súd, kde táto zmluva mala byť prílohou žaloby, avšak jemu taká zmluva súčasne so

žalobou ako jej príloha doručená nebola. Súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie nevyhnutných skutočností. Podľa názoru žalovaného v čase podania žaloby na súd žalobca nebol a ani doteraz nie je vlastníkom predmetnej pohľadávky, čo odôvodňuje tým, že z praktík žalobcu vyplýva, že spoločnosti Intrum Justitia, pôsobiace vo viacerých krajinách a zaoberajúce sa správou a vymáhaním pohľadávok, si postupujú navzájom pohľadávky a stáva sa pri takomto množstve postúpených pohľadávok, že sa nevedie správna, dôkladná a zodpovedná evidencia a tiež sa stáva, že nie je prehľad, ktoré Intrum Justitia je momentálne vlastníkom tej ktorej pohľadávky. Takému prípadu došlo aj v jeho prípade, kde spoločnosť Intrum Justitia Slovakia žalovala na súde zaplatenie pohľadávky vo výške 210,02 Eur s príslušenstvom, hoci túto pohľadávku dávno pred podaním tejto žaloby postúpila švajčiarskej spoločnosti Intrum Justitia Dept Finance, čiže žalobca vlastne ani nemal vedomosť, kto je vlastníkom predmetnej pohľadávky. Išlo o konanie na Okresnom súde Veľký Krtíš pod sp. zn. 12Csp/96/2017, kde súd žalobu práve z týchto dôvodov zamietol. Bol toho názoru, že pokiaľ žalobca postúpil pohľadávku vo výške 210,02 Eur menovanej švajčiarskej spoločnosti a nešlo o jednotlivú, samostatnú pohľadávku, ale celý balík pohľadávok a pohľadávka voči jeho osobe vo výške 210,02 Eur ako aj vo výške 174,51 Eur boli z rovnakého obdobia, tak obe pohľadávky boli postúpené uvedenej švajčiarskej spoločnosti. Takýmto dôkazom mal byť sumár pohľadávok, ktorý by jednoznačne preukázal, ktoré pohľadávky boli postúpené žalobcom tejto švajčiarskej spoločnosti, či len pohľadávky vo výške 210,02 Eur alebo aj pohľadávka vo výške 174,51 Eur. Takýto dôkaz predložiť nevedel, nakoľko nie je to v jeho možnostiach a súd návrh na vykonanie takého dôkazu bezdôvodne zamietol, pričom konštatovanie súdu v bode 17 rozsudku považuje za nelogické. Má za to, že sú dané dôvody na podanie odvolania v zmysle § 365 ods. 1 písm. a/, e/, f/ a h/ CSP. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil na nové konanie a rozhodnutie.

3. Žalobca v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalovaného uviedol, že s týmto v plnej miere nesúhlasí. Žalovaný v odvolaní neuvádza žiaden relevantný dôvod, ktorý by spochybňoval nárok uplatnený žalobcom. Súd prvej inštancie opravným uznesením zo dňa 15. 11. 2018 odstránil zrejmú nesprávnosť, ku ktorej došlo v písomnom vyhotovení rozsudku, vykonal opravu tak, že doplnil číslo konania, ECLI a IČS spisu, tvrdenie žalovaného o nevykonateľnosti predmetného rozsudku považuje preto za irelevantné. K námietke aktívnej legitimitácie uvádza, že tú žalobca riadne preukázal, k čomu sme sa vyjadrili podaním zo dňa 13. 03. 2018. Súd prvej inštancie vec správne právne a skutkovo posúdil, rozhodnutie súdu považuje za vecne správne v celom rozsahu. Súd sa dostatočne vysporiadal s právnou a aj skutkovou stránkou veci, žalovaný v odvolaní neuvádza žiadne nové skutočnosti, ktoré by mali mať vplyv na rozhodnutie súdu prvej inštancie vo veci samej. Navrhol rozsudok súdu prvej inštancie z dôvodu vecnej správnosti potvrdiť.

4. Žalovaný v písomnom vyjadrení k vyjadreniu žalobcu uviedol, že trvá na podanom odvolaní ako aj na všetkých dôvodoch, ktoré v ňom uviedol, jeho odvolacie dôvody uvedené v bodoch 1 a 2 odvolania súd uznal a opravným uznesením zo dňa 15. 11. 2018 zrejmé chyby a nedostatky rozsudku odstránil. Vo vzťahu k preukázaniu, že postupca oznámil žalovanému postúpenie pohľadávky, uviedol, že toto preukázané nebolo, žalobca ako postupník nepreukázal originál alebo overenú fotokópiu zmluvy o postúpení pohľadávky, prílohou ktorej by ako neoddeliteľná súčasť bol prehľad postúpených pohľadávok a nie dodatočne vyrobená tabuľka. Stále je toho názoru, že nebola splnená podmienka aktívnej legitimitácie žalobcu. Stále tvrdí, že žalobca nie je v súčasnosti vlastníkom predmetnej pohľadávky a návrh na vykonanie dôkazu, ktorým by sa toto jeho tvrdenie potvrdilo alebo vyvrátilo, súd bezdôvodne zamietol. Navrhuje rozsudok súdu prvej inštancie zrušiť.

5. V dôsledku odvolania krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 Zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku, ďalej len „CSP“), vec preskúmal v medziach daných ustanovením § 379 a § 380 CSP a bez nariadenia pojednávania v súlade s ustanovením § 385 ods. 1 CSP a contrario rozsudok súdu prvej inštancie podľa ustanovenia § 387 ods. 1 a 2 CSP z dôvodu vecnej správnosti potvrdil.

6. V zmysle § 387 ods. 1 a 2 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

7. Na základe podaného odvolania žalovaného tak v rozsahu podaného odvolania v zmysle § 379 CSP a dôvodov podaného odvolania v zmysle § 380 CSP po preskúmaní rozsudku súdu prvej inštancie, opravných uznesení k tomuto rozsudku zo dňa 15. 11. 2018 a zo dňa 16. 10. 2019 a po preskúmaní konania, ktoré predchádzalo vydaniu rozsudku, dospel odvolací súd k záveru, že súd prvej inštancie v konaní pred súdom prvej inštancie vykonal dôkazy, ktoré boli stranami sporu v konaní produkované, tieto dôkazy vyhodnotil v súlade s ustanovením § 191 ods. 1 CSP, rozhodnutie náležite odôvodnil, pričom odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie má náležitosti podľa § 220 ods. 2 CSP. S prihliadnutím na rozsah odvolania žalovaného a odvolacie dôvody žalovaného uvedené v jeho odvolaní odvolací súd konštatuje, že na základe preskúmania veci dospel k záveru, že podané odvolanie žalovaného nie je dôvodné. Odvolací súd sa s rozhodnutím súdu prvej inštancie vysloveným v napadnutom rozhodnutí vo veci samej ako aj s jeho dôvodmi stotožňuje a na tieto poukazuje, pričom odvolací súd zároveň konštatuje správnosť dôvodov napadnutého rozhodnutia. Po preskúmaní veci odvolací súd nezistil žiadne vady konania v konaní pred súdom prvej inštancie, ktoré by sa týkali procesných podmienok; čo sa týka preskúmania veci samej, dospel odvolací súd k záveru, že súd prvej inštancie z hľadiska posúdenia opodstatnenosti žaloby žalobcu dospel k správnym skutkovým a právnym záverom a rozsudok súdu je vecne správny. Skutkové zistenia súdu prvej inštancie nie sú založené na chybnom hodnotení dôkazov, právne posúdenie veci zo strany súdu prvej inštancie ohľadom záveru, že žalobca preukázal aktívnu vecnú legitimitáciu v spore a ako aj opodstatnenosť nároku uplatneného v žalobe s prihliadnutím k tej skutočnosti, že žalobca sa žalobou domáhal zaplatenia ceny za poskytnuté telefonické služby, je podľa názoru odvolacieho súdu správne, pričom súd prvej inštancie správne vyhodnotil, že vznesená námietka premičania zo strany žalovaného nie je dôvodná. Odvolací súd konštatuje, že vo vzťahu k námietku žalovaného v podanom odvolaní o nedostatku písomného vyhotovenia rozhodnutia, keď rozsudok súdu prvej inštancie v konaní 11Csp/10/2018 vedeného na Okresnom súde Veľký Krtíš zo dňa 02. 10. 2018 neobsahoval číslo konania, ECLI ako aj IČS, bol dôvodný, avšak súd prvej inštancie tento nedostatok opravil opravným uznesením č. k. 11Csp/10/2018 - 103 postupom v zmysle § 224 CSP - uznesenie zo dňa 15. 11. 2018. Rovnako súd prvej inštancie opravným uznesením č. k. 11Csp/10/2018 - 135 zo dňa 16. 10. 2019 opravil v záhlaví rozsudku označenie žalobcu doplnením uvedenia identifikačného čísla organizácie postupom v zmysle § 224 CSP, a to z dôvodu, že odvolací súd po predložení veci Krajskému súdu v Banskej Bystrici dňa 23. 01. 2019 v konaní 14Co/13/2019 vrátil spis bez rozhodnutia vo veci samej na vydanie opravného uznesenia s tým, že je potrebné, aby konajúci súd prvej inštancie označil sporovú stranu, t. j. žalobcu, ktorá je právnickou osobou (spoločnosťou s ručením obmedzeným), nielen obchodným menom, sídlom, ale aj identifikačným číslom, nakoľko z výpisu z obchodného registra vyplýva, že tejto právnickej osobe bolo identifikačné číslo pridelené a aj žalobca je v žalobe označený týmto identifikačným číslom. Následne už vyššie uvedeným opravným uznesením súd prvej inštancie opravil označenie žalobcu v záhlaví správne a vec opätovne predložil odvolaciemu súdu na konanie. Takýmto postupom, ktorý je v súlade so zákonným ustanovením § 224 CSP, súd prvej inštancie odstránil nedostatky, ktoré žalovaný v úvode odvolania namietal. Čo sa týka preskúmania veci samej, však odvolací súd nemôže sa stotožniť s odvolacími námietkami žalovaného. Odvolací súd poukazuje na to, že žalovaný v odvolacom konaní neuvádzal žiadne nové okolnosti, ako tie, ktoré boli uvedené žalovaným pred súdom prvej inštancie, pričom súd prvej inštancie sa dôsledne v odôvodnení svojho rozhodnutia vysporiadal so všetkými jeho námietkami, a to konkrétne v bodoch 14 až 19 odôvodnenia rozsudku, na ktoré odôvodnenie odvolací súd v plnom rozsahu poukazuje. Odvolací súd však uvádza, že pokiaľ žalovaný v podanom odvolaní, resp. v písomnom vyjadrení k vyjadreniu žalobcu v rámci odvolacieho konania uvádzal, že súd nevykonal navrhnuté dôkazy žalobcom, ktoré uvádzal v konaní pred súdom prvej inštancie, preskúmaním veci odvolací súd uviedol, že takéto tvrdenie, resp. odvolací dôvod žalovaného neobstojí, pretože žalovaný v konaní pred súdom, a to v priebehu konania pred súdom prvej inštancie nenavrhol vykonať dôkaz oboznámením sa s originálom zmluvy o postúpení

pohľadávky vrátane kompletnej prílohy pohľadávok. Pokiaľ žalovaný v konaní tvrdil, že je možné, že pohľadávka, ktorá bola uplatnená žalobcom v tomto súdnom konaní, bola postúpená inému subjektu, je takéto tvrdenie žalovaného iba hypotetické, pričom súd prvej inštancie tejto námietke venoval dostatočnú pozornosť a správne sa s touto námietkou v konaní vysporiadal. V konaní pred súdom prvej inštancie nebolo preukázané, že by pohľadávka, ktorá je predmetom tohto súdneho sporu, bola postúpená zo žalobcu inému subjektu tak, ako to bolo preukázané v konaní, na ktoré žalovaný v priebehu konania pred súdom prvej inštancie poukázal, a to konkrétne v konaní vedenom pred Okresným súdom Veľký Krtíš pod sp. zn. 12Csp/96/2017. Rovnako neobstojí námietka žalovaného, že žalobu podával iný subjekt ako je subjekt, ktorému súd pohľadávku rozhodnutím priznal. Je nepochybné, že v priebehu konania došlo len k zmene obchodného mena, čo súd prvej inštancie na pojednávaní dňa 02. 10. 2018 aj konštatoval a z výpisu z obchodného registra nepochybné vyplýva, že sa jedná o ten istý subjekt, u ktorého došlo len k zmene obchodného mena, teda právnická osoba označená v žalobe a právnická osoba, ktorá je označená v rozsudku súdu prvej inštancie v spojení s opravnými uzneseniami, je totožný subjekt. Odvolací súd s prihliadnutím už na vyššie uvedené, ako aj s prihliadnutím k tomu, že súd prvej inštancie dostatočným spôsobom sa vysporiadal so všetkými námietkami žalovaného uplatnenými v konaní pred súdom prvej inštancie, pričom žalovaný v rámci odvolacieho konania neuviedol žiadne skutočnosti, ktoré by bolo možné považovať za novoty v zmysle § 366 CSP, rozsudok súdu prvej inštancie z dôvodu jeho vecnej správnosti potvrdil.

8. Vo vzťahu k rozhodnutiu súdu prvej inštancie, ktorým rozhodoval o náhrade trov konania, odvolací súd preskúmaním veci zistil, že súd správne vykonal právne posúdenie a keďže žalobca bol v konaní v plnom rozsahu úspešný, súd správne priznal žalobcovi ako úspešnej strane sporu náhradu trov konania v plnom rozsahu.

9. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP a vyslovil, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi trovy odvolacieho konania v rozsahu 100 % vo výške podľa rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktorým rozhodne o výške náhrady trov konania, a to v lehote 3 dní od nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie. Keďže žalobca bol v odvolacom konaní úspešnou stranou sporu, má nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

10. Rozhodnutie senátu krajského súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 písm. a/ až c/ CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a/ až n/ CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/.

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolaateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b/ dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).